Nastavak sa 7. str.

Putovanja za pamćenje potiču su za nova putovanja i atraktivnije doživljaje

vrlo i nagovještaj križnika i katolička crkva na svijetu. Stara crkva je bila manja od današnje za 74 m. Ispod crkve protežu se vatikanski podrumi tzv. Grotte (špilje) koje sve i vatikanskim katakombama. U njima je grob sv. Petra, te grobovi mnogih papa, a među njima i poljskog pape Ivana Pavla II. Nova se crkva gradila 120 godina, a posvećena je 1626. godine. Duga je 187 m. Ispod kupole je papin oltar nadsvođen Berninijevim baldahinom (i oltarskim ciborijem, iza glavnog oltara je oltar i stolica, katedra sv. Petra. Od kipova tu su najpoznatiji »Pietà« (Bogorodica s mrtvim Kristom u krilu) Michelangela Buonarrotija. To je jedino djelo na kojem se potpisao. Uzvana dominira grandiozna Michelangelova kupola. Kolonada je nadopunio Berninijev rad. Dva polukružno otvorena krila tvore dojam kao da crkva širi ruke da bi obgrlila svekoliko čovječanstvo. On je projektirao i 140 svetačkih kipova koji krase kolonadu, a gradio ih je uz pomoć svojih učenika. Obelisk, visok od 25 metara, donesen je iz vrulana Heronnesa crkusa (1585. –1590. g.). Iznad glavnog ulaza je Loža blagoslova (Loggia delle Benedizioni) odakle se prosječnošje izbor novog pape i odakle on podaruje svoj blagoslov »urbi et orbi«. Pisa i lijeva su Vrata smrti (Porta della Morte, 1952. –1964.) na kojima je prikazana Isusova i Bogorodičina smrt, smrt pape Ivana XXIII. te smrt u sveopćoj. Srednja Brončana vrata (porta di Bronzi) izrađena su u 15. st. Sveta vrata (Porta Santa) na desnom kraju otvaraju se svakih 25 godina uoči početka svete godine. Trijem uzvršnjuju još dvoja vrata iz suvremenog doba: Vrata dobra i zla (Porta del Bene e del Male) i vrata svetih sakramenata (Porta dei Sacramenti).

I tu je kraj. Spoštivši se sumnak. Napustismo Vatikanski grad koji je danas najmanja država na svijetu. Žalosni smo jer ni ovim svijet vatikanski muzej, što ga je tijekom još svoga prvog posjeta Vatikanu dovršio 1963. godine.

Umorni, opet u autobusi u Ostiu i na večeru u Cancelli. Večer, mrak, hodamo po pijesku. Male gostionice, skromna usluga. Tuš željno iščekujemo počinak.

Približio se i dan našeg povratka. Ostali na pojam u Gradsku vijećnicu, kod predsjednika općine Ovča. I opet ljepa rastanak i obećanje da ćemo se viđeti ubuće godine u Zagrebu.

Avionom natrag preko Splita u Zagreb.

Mislim (ili ovo biti zamorno čitati, znam, ovaga je, ali željela sam podijeliti veličinu doživljaja umjetnosti ujetnoj gradu. Podijetila sam moje suputnike na ove doživljaju, ponekom evocirala uspomene na dani posjet Rimu, a nekome probudila znatiželju da sam dođe ljepotu tvorilevnog.

Sve u svemu bilo je to putovanje za pamćenje.

Pripomenut ću da su sve naše oblačke snimanja HRT-a. Naši su fotoaparati stalno škljocali i tamo gdje se nije smjelo. Još jedit će sigurno razmjena fotodokumentacije.